

РЕШЕНИЕ

№ 6281

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4808** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба с вх. № 19325/22. 05. 2023 г. /допълнена с молба от 5. 06. 2023 г. и молба от 2. 08. 2023 г./, депозирана от А. Б. Г. срещу Столична община, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 13. 10. 2006 г. до 31. 12. 2022 г. в общ размер на 7 000 /седем хиляди/ лева, причинени от незаконосъобразни актове – Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г., Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. и Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г., издадени от кмета на район „С.“ при Столична община. Твърди се, че вследствие на издадената Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г. на ищеца са причинени имуществени вреди в размер на 5000 /пет хиляди/ лева; вследствие на издадената Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. на ищеца са причинени имуществени вреди в размер на 800 /осемстотин/ лева, а вследствие на издадената Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г. на ищеца са причинени вреди в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева. Излагат се твърдения, че вследствие на незаконосъобразните заповеди собственикът на имот УПИ-445 е монтирал ограда. Уточнено е, че причинените вреди се изразяват в пропуснати ползи ищецът да ползва 2, 30 м. от лицето на УПИ-444 и 18 кв.м. от площта на имота.

В съдебно заседание ищецът се явява лично, като поддържа исковата молба и моли

същата да бъде уважена.

Ответникът - Столична община не изпраща процесуален представител в съдебното заседание. В писмен отговор оспорва основателността на иска и моли същият да бъде отхвърлен.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че исковата молба е частично основателна.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Ищецът А. Г. е собственик на недвижим имот, представляващ дворно място, находящо се в [населено място],[жк], [улица] с площ 299 кв.м., съставляващо парцел VI-444 от квартал 174 по плана на [населено място], местност О., съгласно Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 54, том I, рег. № 00481, дело 48 от 31. 03. 2000 г.

Със Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г. кметът на район "С." при Столична община е одобрил поправка на кадастралната основа с нова имотна градина между имоти пл. № № 444 и 445, кв. 174, м. "О. - М." по линиите 1-2-3-4-5, съгласно приложения към заповедта констативен акт. Посочената заповед е отменена с Решение № 30/ 3. 06. 2009 г., постановено по адм. дело № 3930/ 2008 г. по описа на Административен съд - София град. Съдебният акт е влязъл в сила на 22. 12. 2009 г., след като е оставен в сила с Решение № 15956/ 22. 12. 2009 г. по адм. дело № 14202/ 2009 г. по описа на Върховния административен съд.

Със Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. кметът на Район "С." при Столична община е одобрил изменение на плана за регулация на м. О.-М., кв. 174, обособяване на нови УПИ V-445 и УПИ VI-444 по зелените линии, щрихи и зачертавания, съгласно приложения проект.

Със Заповед № РД-09-92/ 20. 10. 2010 г. на кмета на район „С.“ при Столична община е одобрено попълване на кадастралната основа на действащия план а регулация, одобрен със Заповед № РД-50-09-545/ 25. 10 1996 г. /ПИ с проектен пл. № 445, кв. 174, м. "О.-М.", по линиите 1-2-3-4-5-6-1, съгласно приложния към заповедта констативен акт. Административният акт е издаден във връзка с направено искане от собственика на поземлен имот № 445 за възстановяване на имотната регулационна линия между УПИ V-445 и УПИ VI-444.

Посочената заповед е отменена с Решение № 1602/ 05. 04. 2011 г., постановено по адм. дело № 9181/ 2010 г. по описа на Административен съд - София град. Съдебният акт е влязъл в сила на 27. 04. 2011 г.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от

ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимирианият ответник по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви искът за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Ето защо Столична община се явява надлежният ответник по предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно отговорността на държавата или общината възниква при наличието на няколко предпоставки, а именно: 1. Незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; 2. Незаконосъобразният административен акт, респ. действие или бездействие да е при или по повод изпълнение на административна дейност; 3. Реално претърпяна вреда /имуществена и/или неимуществена/ и 4. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Тези нормативно регламентирани предпоставки трябва да са налице кумулативно - липсата на който и да е от елементите от правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди възпрепятства възможността да се реализира отговорността на държавата респ. на общината по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл. 203 и сл. от АПК, като доказателствената тежест за установяването им се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за понесените вреди.

Съдът намира, че в процесния случай липсва посочената съвкупност от предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за вреди.

От събраните по делото доказателства се установява наличието на първата предпоставка по отношение на Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г. и Заповед № РД-09-92/ 20. 10. 2010 г., издадени от кмета на Столична община, район „С.“, а именно - наличието на отменен незаконосъобразен административен акт.

По делото не са представени доказателства, че Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. е отменена. От служебна справка в деловодната система на Административен съд -

София град се установява, че с Решение № 679/ 08. 02. 2021 г., постановено по адм. дело № 1097/ 2020 г. по описа на Административен съд - София град е отхвърлена жалбата на А. Г. срещу Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г., издадена от кмета на район "С." при Столична община. Липсват доказателства посоченият съдебен акт да е обжалван и отменен. Поради това съдът приема, че не е налице първата предпоставка по чл. 203 от АПК. Само на това основание исковата молба следва да бъде отхвърлена. За пълнота обаче съдът ще разгледа и останалите предпоставки по отношение на трите административни акта - Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г., Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. и Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г., издадени от кмета на район „С.“ при Столична община.

Не е налице втората предпоставка – настъпили имуществени вреди. Ищецът твърди, че претърпените имуществени вреди се изразяват в пропусната полза ищецът да ползва 2, 30 л.м. от лицето на УПИ-444 и 18 кв.м. от площта на имота.

При твърдение за пропуснати ползи в тежест на ищеца е да установи, че неговото имущество със сигурност би се увеличило, ако не беше незаконосъобразният акт, действие или бездействие, т.е. че последните се явяват самостоятелна и единствена пречка за такова увеличение при нормално състояние на оборота. Пропуснатите ползи представляват неполучено сигурно увеличение на имуществото на увреденото лице. В тежест на ищеца е и доказването на размера на това увеличение. В конкретния случай не се представиха каквито и да било доказателства за претърпени имуществени вреди от страна на ищеца, вследствие на Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г., Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. и Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г., издадени от кмета на район „С.“ при Столична община. Следва да се отбележи също, че в исковата молба се излагат твърдения, че пропуснатите ползи са в резултат на изградена ограда от собствениците на имот УПИ V-445. Спорът за собственост между собствениците на имоти УПИ V-445 и УПИ VI-444 следва да се разреши по гражданско-правен ред, което не е от компетентността на административния съд. Следователно на самостоятелно основание не е налице втората предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ.

Поради посочените аргументи съдът приема, че в настоящото производство не се ангажират доказателства, че претендираните вреди са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка със Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г., Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. и Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г., издадени от кмета на район „С.“ при Столична община. Поради това исковата молба следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба с вх. № 19325/22. 05. 2023 г. /допълнена с молба от 5. 06. 2023 г. и молба от 2. 08. 2023 г./, депозирана от А. Б. Г. срещу Столична община, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 13. 10. 2006 г. до 31. 12. 2022 г. в общ размер на 7 000 /седем хиляди/ лева, причинени от незаконосъобразни актове – Заповед № РД-09-242/ 13. 10. 2006 г., Заповед № РД-09-208/ 14. 12. 2007 г. и Заповед № РД-09-92/20. 10. 2010 г., издадени от кмета на район „С.“ при Столична

община.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: